

PORIN KIRKKOSANOMAT

Adventti- ja Joulunumero

4 — 1976

Paavo Yrjölä:

Uudistuva seurakuntahallinto

Kuluvan vuoden alussa tuli voimaan laki kirkkolain muutoksiksi, joka koski seurakuntahallinnon uudistamista. Tämän lain, sen voimaantulosäännöksen ja kirkkohallituksen sen antamien tarkempien määräysten nojalla on myös Porin seu-

rakunnissa koko vuoden ajan valmisteltu tätä uudistustyötä. Mikäli uusi perussääntö ja uudet ohjesäännöt ennätetään ajoissa vahvistaa, astuvat uudistukset voimaan ensi vuoden alusta. On siis täysi syy tarkastella, mitä ne sisällään pitävät.

Nykyinen tilanne

Nykyistä seurakuntahallintoa on moitittu monimutkaiseksi ja hajanaisiksi. Porin kuusi seurakuntaa (Keski-Pori, Teljä, Länsi-Pori, Pihlava, Reposaaari ja Ahlainen) ovat täydellisessä yhteistaloudessa. Seurakunnilla on yhteinen kirkkovaltuusto, joka on ylin päättävä elin kaikissa taloudellisissa ja hallinnollisissa asioissa. Jokaisella seurakunnalla on oma kirkkoneuvosto, joka itsenäisesti hoitaa kaikki seurakunnan hengelliseen toimintaan liittyvät asiat. Kirkkovaltuuston alainen yhteinen kirkkohallintokunta on valmisteleva ja täytäntöönpaneva toimielin taloudellisissa ja hallinnollisissa asioissa. Hallinnossa on siis selvä kaksijakaisuus. Kirkkohallintokunnan hoitamat taloudelliset ja hallinnolliset asiat ja kirkkoneuvostojen toiminnalliset asiat kulkevat erillään toisistaan. Tätä on pidetty epäkohtana.

Yhteiset työmuodot

Oman ongelmaryhmänsä muodostavat yhteiset työmuodot. Yksittäisseurakuntien suorittaman hengellisen työn rinnalle on synty-

nyt ja kehittynyt myös yhteisiä ja yhteisesti hoidettuja hengellisen työn muotoja, kuten yhteinen diakoniatyö, nuorisotyö, päiväkerho-työ ja tiedotustoiminta. Mainita sopii myös perheasiain neuvottelukeskus sekä sairaalain ja laitosten sielunhoitotyö. Tällaisilla yhteisillä työmuodoilla ei tähän saakka ole ollut lakiin perustuvaa asemaa eikä yhteistä johtoa. Hallinnon uudistamista on kaivattu myös tämän epäkohdan poistamiseksi.

Edellä mainitut puutteet pyritään nyt korjaamaan siten, että muodostetaan kokonaan uusi toimielin, jonka nimi on yhteinen kirkkoneuvosto. Sille siirtyvät myös nykyisen kirkkohallintokunnan tehtävät, joka siis lakkaa olemasta. Yksittäisseurakuntien kirkkoneuvostot muuttuvat nimeltään seurakuntaneuvostoiksi. Uudistetut toimielimet tulevat tämän jälkeen olemaan yhteinen kirkkovaltuusto, yhteinen kirkkoneuvosto sekä kunkin seurakunnan seurakuntaneuvosto.

Kirkkohallintokunta katoaa

Hoidettavissa tehtävissä tapahtuu suurin muutos yhteisessä kirkkoneuvostossa, jolle tulevat kaikki

kirkkohallintokunnan tähän asti hoitamat ja sen lisäksi kaikki seurakuntien yhteiseen hengelliseen toimintaan liittyvät asiat, muun muassa kaikki alussa mainitut seurakuntien yhteiset työmuodot. Tehtävien hoitamiseksi kirkkoneuvosto jakautuu kahteen jaostoon: toiminnalliseen ja taloudelliseen. Yhteisen kirkkoneuvoston taloudellinen jaosto on käytännössä melkein sama kuin nimeään muuttanut entinen kirkkohallintokunta. Toiminnallinen jaosto on sen sijaan tämän uudistuksen mukanaan tuoma kokonaan uusi elin. Tiettyt tärkeät asiat on käsiteltävä koko kirkkoneuvoston täysistunnoissa, kuten kirkkovaltuustoon lähetettävät asiat sekä valtuuston päätösten täytäntöönpano.

Myös yksittäisseurakuntien seurakuntaneuvostoissa lisääntyvät taloudelliset asiat, ja ne voivat samoin jakautua taloudelliseksi ja toiminnalliseksi jaostoksi. Seurakuntaneuvostojen käsiteltävien taloudellisten asiain määrä riippuu kuitenkin siitä, missä määrin yhteinen valtuusto siirtää niitä seurakuntatasolle. Porissa on arvioitu taloudellisten tehtävien jäävän loppujenkin lopuksi siksi vähäisiksi, että erityistä jaostoa ei olisi syytä perustaa. Kun seurakunnat itsekin ovat tulleet samaan käsitykseen, on Porin kirkkovaltuusto esittänyt tuomiokapitulille, että seurakuntaneuvostot vapautettaisiin jaostoihin jakautumisvelvollisuudesta. Täten uusien hallinnollisten yksiköitten määrä pysyisi järkevissä rajoissa.

Joulu on ilon, rakkauden ja valon juhla. Rukoilkaamme, että joulun herra ja kuningas avartaisi sydämeämme, että me omaisten ja ystävien joululahjoja suunnitellessamme ottaisimme huomioon ne yli 2.700 miljoonaa ihmistä eli 70 % maailman väestöstä, joilta puuttuu suurin joululahja. Lahjamme välityksellä me olemme mukana julistamassa joulun ilosanomaa niille, jotka eivät sitä ole koskaan kuulleet. Tästä saamamme siunaus palautuu omaan jouluun. Olkoon lahjamme kiitosuhrina siitä, mitä me olemme joulun ilosanoman mukana saaneet.

Sun pyhää uhrimieltä
suo, Herra, meillekin
ja kansas alttiiksi
tee uhrauksiin.

Joululahja lähetystyölle

Viime adventtiaikana, jolloin aloitettiin kirkon yhteinen lähetyssaktio MISSIO 76, ei suoritettu adventtikeräystä Suomen Lähetyseuran hyväksi, vaan kaikki voimat keskittyttiin yhteiseen lähetyssaktioon. Tulevana adventtiaikana putoaa jälleen postiluukuistamme koteloksi muotoiltava adventtikeräyksen tervehdys oman seurakunnan viestin kera. Tervehdys vetoaa omiintuntoihimme Aasian ja Afrikan vielä jouluttomien miljoonien kotien puolesta.

Kotelokeräys suoritetaan adventin ja loppiaisen välisenä aikana poliisilaitoksen luvalla. Kotelon palautus voidaan suorittaa kunkin seurakunnan joulunaikaisissa tilaisuuksissa adventista loppiaiseen sekä oman seurakunnan kirkkoherranvirastoon tai seurakunnan työntekijöille. Keski-Porin alueen pankeissa on myös keräystili.

Koko adventtikeräyksen tuotto käytetään oman seurakunnan nimikkotoimintaan, nimikkolähetin ja -kentän työn tukemiseen.

LÄHETYS
ASIA

on
seurakunnan
sydämenasia

Porin seurakuntien hallintokeskus on Raatihuoneenmäen kauneimpia rakennuksia. Uusbarokki-tyylisen rakennuksen nurkka erikoisine kattokupoleineen on tuttu näky porilaisille, jotka asioivat virastotalossa. Etualalla seurakuntien talousjohtaja, seurakuntaneuvos Paavo Yrjölä.

Täydellinen vai osittainen yhteistalous?

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että Porin seurakunnat olisivat voineet hallintomallikseen valita myös osittaisen yhteistalouden. Tällöin olisi yhteisesti hoidettu vain muutamat laissa määritellyt pakolliset asiat, kuten raha- ja tilitoimi, tilintarkastus, verotus ja vastaavat seikat. Jokainen yksittäisseurakunta olisi saanut oman kirkkovaltuustonsa ja lisäksi yhteisen kirkkovaltuusto olisi ollut säilytettävä, tosin nimeltään edustajistona. Kun neuvostojen ja niiden jaostojen määrä olisi niinkään säilynyt ennallaan, pidettiin tätä vaihtoehtoa yksimielisesti liian raskaana Porin oloihin.

Yhteistaloudessa olevia seurakuntia nimitetään laissa seurakuntayhtymäksi. Ensimmäinen tehtävä oli laatia yhtymän perussääntö.

Yhteiseen kirkkoneuvostoon kuuluu tuomiokapitulin määräämän puheenjohtajan ja yhteisen kirkkovaltuuston valitseman varapuheenjohtajan lisäksi 14 jäsentä. Enintään puolet jäsenistä voi samalla olla yhteisen kirkkovaltuuston jäseniä. Suorat yhteydet valtuustoon on täten turvattu. Kumpaankin jaostoon kuuluu puheenjohtaja ja 8 jäsentä. Toiminnallista jaostoa johtaa kirkkoneuvoston puheenjohtaja ja taloudellista jaostoa neuvoston varapuheenjohtaja. Yhteisen kirkkoneuvoston jokaisen jäsenen on kuuluttava johonkin jaostoon. Sama yhteisen neuvoston jäsen voi olla jäsenenä molemmissa jaostoissa. Kun vilkaisemme jäsenmääriä niin toteamme, että näin on pakko ollakin.

Yhteisen kirkkovaltuuston ja yksittäisseurakuntien seurakuntaneuvostojen jäsenet valitaan yleisillä vaaleilla. Nyt ei sellaisia kui-

tenkaan toimiteta, vaan nykyisen valtuuston jäsenet jatkavat toimikautensa loppuun eli vielä kahden vuoden ajan. Samoin nykyiset kirkkoneuvostot toimivat seurakuntaneuvostoina toimikautensa loppuun. Sen sijaan yhteinen kirkkoneuvosto, jonka kirkkovaltuusto valitsee, valitaan heti hallinnon uudistuksen voimaan astuttua. Nykyinen kirkkohallintokunta saa täten "lopputilin" kuluvan vuoden lopussa.

Kirkkoherran asema muuttuu

Viranhaltijain, eritoten kirkkoherran asemassa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Niistä on varsin paljon keskusteltu julkisuudessaakin. Mainitsen tässä lopuksi lyhyesti seuraavat:

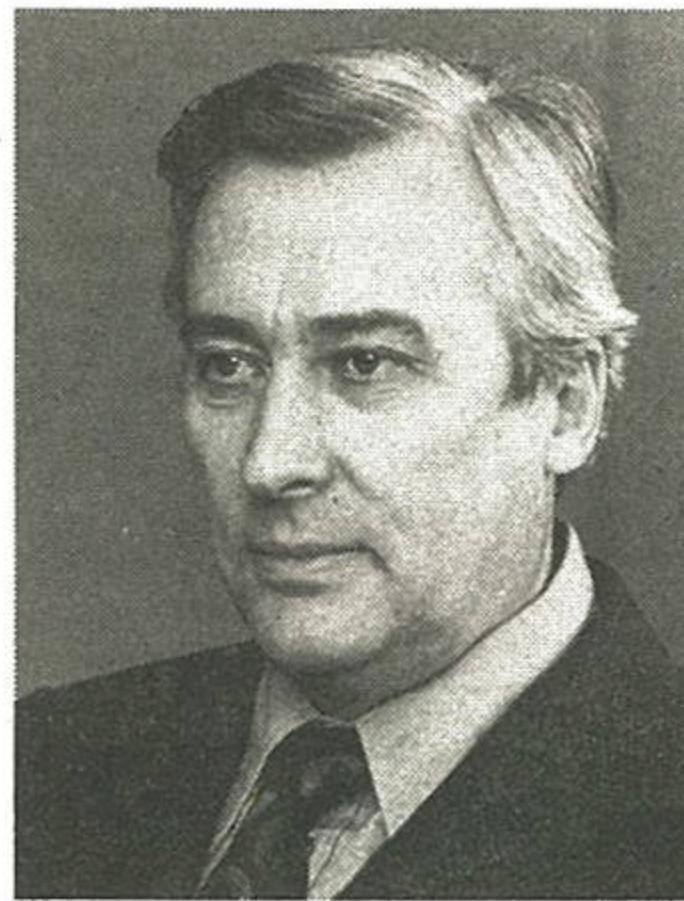
- Kaikki kirkkoherrat jäävät pois kirkkovaltuustosta, jonka puheenjohtajuus siirtyy maallikkojäsenelle.
- Yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana toimii tuomiokapitulin siihen määräämä kirkkoherra. Hän on myös yhteisen neuvoston toiminnallisen jaoston puheenjohtaja.
- Seurakuntaneuvoston puheenjohtajana toimii seurakunnan kirkkoherra.
- Kunkin seurakunnan kirkkoherralla ja kunkin yhteisen työmuodon johtavalla viranhaltijalla sekä seurakuntayhtymän talousjohtajalla on oikeus olla saapuvilla ja käyttää puhevaltaa yhteisen kirkkoneuvoston kokouksissa. Kirkkoherroilla ja talousjohtajalla on sama oikeus myös jaostojen kokouksissa, yhteisten työmuotojen johtajilla ainoastaan oman työalansa asioissa.

Hallinnon uudistamisella on pyritty ja pyritään nykyisen kaksijaokoisuuden poistamiseen ja entistä parempaan yhteistyöhön toiminnallisen ja taloudellisen alueen kesken. Yhteisten työmuotojen asema vakiintuu ja laillistuu tässä yhteydessä. Toivotaan myös päätösvalan ja vastuun hajautumista siten, että varsinkin maallikkoedustus lisääntyisi hallinnon eri portaissa.

Uudistus on luonnollisesti herättänyt myös paljon arvostelua. Ehkä eniten on aprikoitu kirkkoherran asemaa hallinnossa. Pelätään, että kirkkoherralle, joka nykyisin on täystyöllistetty oman seurakuntansa hengellisessä hoidossa, kasautuu sellaisia lisätehtäviä, jotka eivät voi olla haittaamatta sielunhoitotyötä ja muuta seurakunnan perustehtävää. Eniten nämä arvelut koskettelevat sitä kirkkoherraa, joka oman seurakuntansa hoidon lisäksi saa tuomiokapitulin määrääksen ryhtyä yhteisen kirkkoneuvoston ja sen toiminnallisen jaoston puheenjohtajaksi. Miten hän luulee selviytyvänsä? Meidän on syytä toivoa, että kaikki pahat pelot eivät toteudu. Voimme myös omin paikallisin toimenpitein pyrkiä torjumaan aiheutuvia epäkohtia. Nehän paljastuvat vasta ensi vuonna.

Hallinnon uudistusta valmisteli Porissa valtuuston asettama toimikunta. Erään mietintönsä lopussa se muistutti mieliin, mikä kirkkolain mukaan on seurakunnan perustehtävä. Se on "evangeliumin julistaminen, joka tapahtuu Jumalan sanaa julkisesti saarnaamalla, pyhiä sakramenteja hoitamalla ja muita kirkollisia toimituksia suorittamalla sekä kristillisestä elämästä muuten huolta pitämällä." Ne hallinnon muodot ovat sopivimpia, jotka parhaiten täyttävät tämän tarkoituksen.

Risto Ruskokivi: Kirkkoherrasta toimitusjohtaja

Pankinjohtaja Risto Ruskokivi on kirkkohallintokunnan puheenjohtaja ja hallintotoimikunnan jäsen.

Yhteisöissä on tapana eri pitkin aikavälein tarkistaa ja kehittää organisaatiota muuttuneen tilanteen vaatimuksia vastaavaksi. Kirkon hallinnon uudistus seurakuntatalsolla on nyt loppusuoralla. Tulevaisuus näyttää, missä määrin nyt kehitelty organisaatiomalli korvaa sen suunnitteluun käytetyn ajan, toteuttaa seurakuntalaisten toiveet ja ennen kaikkea parantaa seurakuntatyön edellytyksiä.

Eräs keskeinen pyrkimys nähdäkseni tässä nyt uusitussa mallissa on se, että seurakuntayhteisölle saadaan teologisen koulutuksen saanut Porin seurakuntien "toimitusjohtaja", kaupunkipiispa, kuten

osuvasti on sanottu. Hänen tehtävänsä on uuden yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana valvoa ja johtaa seurakuntien yhteistoimintaa sekä yhteisiä työmuotoja, selektiivejä, niiden sekä hengellistä että taloudellista toimintaa.

Tehtävä on laaja-alainen. Työn hoitamisen edellytykset tämän organisaatiomallin antamin mahdollisuuksin eivät nähdäkseni vielä ole täysin selkiintyneet. Ei ole selvillä, missä määrin tehtävään tuomiokapitulin asettama kirkkoherra saa virkavapautta oman seurakuntansa tehtävien hoidosta. Edelleen on epätietoista, millaista sihteerivoimaa tällä toimeenpanevan elimen puheenjohtajalla on käytettävissä. Herää myös kysymys, tuleeko tehtävään riittävää pitkäjänteisyyttä, jos tuomiokapitulin virkamääräys annetaan vain vuodeksi kerrallaan. Tuossa eräitä keskeisiä kysymyksiä, jotka nousevat mieleeni hallinnon uudistuksen tätä kohtaa ajatellen. Viime kädessä kuitenkin kaikki riippuu henkilöstä ja hänen kyvystään olla julistaja, hallinto- ja talousmies sekä innoittaja, joka saa organisaation hyvin toimimaan.

Tällaisessa keskittämässä on varmasti enemmän hyviä kuin huonoja puolia. Samaa on sanottava siitä, että seurakuntien korkeimman luottamusmiehen, kirkkovaltuuston puheenjohtajuus on annettu seurakuntalaisten valitsemien kirkkovaltuutettujen keskuudesta kannatettua henkilön tehtäväksi. Se on myös ajan hengen mukaista.

Rauni Rautavuori: Vaalitavan muutokset tärkeämpiä

Lehtori Rauni Rautavuori hoitaa seurakunnallista luottamustehtävää Keski-Porin seurakunnan kirkkoneuvostossa ja yhteisessä kirkkovaltuustossa.

En tietenkään väheksy suuritoista uudistusta, mutta en osaa siitä innostuakaan. Kirkollisten elinten rakenne kiinnostaisi enemmän, jos niiden taustana olevat vaalit uudistettaisiin. Paikallisissa vaaleissa kiertää vaaliluettelo viikon päivät eri aikoina eri puolilla paikkakuntaa, ja perässä jaksaa juosta turhan piskuinen lauma. Tärkein elin kirkolliskokous valitaan niin välillä vaalein, ettei seurakuntalainen voi tietää, onko hän ollut mukana valitsemassa ja milloin ja ketä ja millaisia kantoja edustajamme edustaa.

Näihin toivon uudistusta. Uskon mielelläni, että tapahtuva hallinnon uudistus on tärkeä, mutta ei se minussa herätä toiveita sen enempää kuin pelkoakaan.

Pentti Ihalainen: Hallinnon palveltava sananjulistusta

Kartoittaja Pentti Ihalainen on Länsi-Porin seurakunnan kirkkoneuvoston jäsen, nuorisokeskuksen johtokunnan puheenjohtaja ja kirkkovaltuuston edustaja.

Eläessämme valtavaa kehityksen aikaa ei kirkkommekaan välttyä uudistuksilta. Muutoksia on tulossa niin hallinnollisella kuin hengelli-

selläkin alalla. Siitä, ovatko kaikki kovinkaan tarpeellisia, voidaan olla eri mieltä.

Pyrkimys taloudellisen ja toiminnallisen puolen yhdistämiseen seurakuntien hallinnossa on oikea. Maallikoiden osuus näyttää kasvavan. Kunpa seurakuntiin löytyisi vilpittömiä ja taitavia henkilöitä, sillä hallinnon on palveltava sananjulistusta. Paitsi uudistuksia hallinnossa, puhaltava uusia tuulia myös seurakunnallisessa elämässä. Niihin sen enempää kajoamatta totean vain, että kirkostamme ei saisi tulla ulkopuolisten ideologioiden temmellyskenttää, jossa erilaiset ryhmät vaativat itselleen määräysvaltaa. Aina on yhtenä kirkon elinehtona pidetty maallikkoliikkeiden olemassaoloa seurakunnissamme. Sen myöntävät useat piispamme ja pappimme. Maallikkoliikettä ei pitäisi horjuttaa. Muistakaamme aina, seurakuntien hallinnossa mukana olevat, kirkon hengellinen tehtävä, joka on evankeliumin julistaminen ja jonka perustana on Jumalan sana. Olkaamme kiitollisia, että meillä on ollut suojana ja tukena vakaa ja opiltaan ja uskohtaan selkeä kirkko, johon olemme saaneet turvautua niin hyvinä kuin pahoina päivinä. Myös saamme olla kiitollisia Korkeimmalle, että maassamme on hyvät suhteet valtion ja kirkon välillä ja seurakunnillamme on käytännössä vapaa ja itsenäinen asema.

Seurakuntien missio-toimikunta järjesti syksyllä lähetyspiirikurssin piirien jäsenille, ohjaajille, sekä lähetystoimikunnille. Kurssin ohjelmaan kuului koulutusiltoja Annankadun seurakuntakodissa sekä lähetysviikonloppu Junnissa, josta kuvamme. Junnissa perehdyttiin lähetystyön nykytilanteeseen, nimikkotoimintaan ja rahan käyttöön lähetysten hyväksi.

47.135 markkaa yhteisvastuun hyväksi Porissa

Yhteisvastuukeräys onnistui Porin seurakunnissa hyvin. Keräystulos parani viime vuodesta yhteensä 12.287 markkaa. Keski-Porin seurakunnassa kerättiin 18.853 mk, Teljässä 13.100 mk, Pihlavassa 10.409 mk, Länsi-Porissa 3.603 mk, Reposaareissa 3.206 mk ja Ahlasisissa 962 mk. Keräyksen ulkomaisena kohteena oli Tansaniassa sijaitseva Kilimandjaron nenä-, korva- ja kurkkutautien poliklinikka, kotimaisena kohteena oli Kaulialan sotavamma-asirala.

Porin seurakunnat kiittävät kerääjiä, lahjoittajia ja kaikkia, jotka myötävaikuttivat keräyksen onnistumiseen Porissa.

Seurakunnat aloittivat asuntokotitoiminnan

Asuntokotitoimintaa on Porin seurakunnissa kehitetty tämän vuoden keväästä lähtien, jolloin seurakunnat vuokrasivat toimintaa varten Pietniemestä omakotitalon. Asuntolassa on kuusi paikkaa miehille, jotka työn, kuntoutuksen tai jonkin muun seikan vuoksi tarvitsevat yksilöllisemmän asunnon. Runsaan puolen vuoden aikana on saatu hyviä sekä huonoja kokemuksia. Kuitenkin toiminta on nähty niin myönteisesti, että palvelua on tarkoitettu jatkua ja kehittää edelleen. Asuntokodin järjestys on perustunut laadittuun ohjesääntöön ja keskinäiseen yhteyteen. Asuntokotitoimintaa on tarkoitettu kokeilla ensisijaisesti yksioissa, joihin sijoitetaan ainoastaan kaksi miestä yksiöitä kohti. Nykyisessä

asumismuodossa on liian paljon miehiä yhdessä. Seurakuntien diakonikeskuksen valvoman toiminnan tarpeellisuus on havaittu ajan-kohtaiseksi ja tämän päivän tilannetta vastaavaksi toimintamuodoksi.

Lapsenvahtipalvelua Teljän kirkossa

Teljän seurakunnan naistyyön toimikunnan järjestämä lapsenvahtipalvelu on jälleen käynnistynyt. Vanhemmat voivat tuoda sunnuntaisin jumalanpalveluksen ajaksi alle 4-vuotiaita lapsia leikimään päiväkerhohuoneeseen. Viereisessä huoneessa toimii pyhäkoulu, joka on tarkoitettu yli 4-vuotiaille lapsille. Lapsenvahtina toimii koululainen Helena Hara-nen. Perhekirkkopyhänä ei palvelua järjestetä. Kaksoispyhänä järjestetään toiminta vain sunnuntaina.

Säkillinen valoa

Tunnetko tarinan hölmöläisistä, jotka kantoivat säkillä valoa pilkkopimeään taloonsa?

Valo on elämälle välttämätöntä. Kasvit kuolevat kellarin pimeydessä. Jopa silmämmekin surkastuisivat, jos joutuisimme elämään jatkuvassa pimeydessä. Siitä ei ole paljon hyötyä, että säkillä yrittää tuoda valoa poistamaan pimeyttä.

Hölmöläisten tavoin ihmisillä on käsitys, että elämän pimeys voidaan poistaa keinotekoisella valolla. Joku turvautuu tiedon, joku taas kulttuurin tarjoamaan monivärisen valoon. Ei äly, ei kulttuuri eikä mikään ihmisestä itsestään lähtöisin oleva riitä elämän valoksi sisällämme. Tarvitsemme toisen-

laista valoa. Joulun sanoma kertoo meille todellisen valon lähteestä! "Kansa joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valkeuden... Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herruus". Jeesus Kristus on ainoa elämän valkeus. Hänen ulkopuolellaan sielu elää pimeydessä.

Tänäkin jouluna hän seisoo jokaisen elämän ovella ja kolkuttaa. Kuulet kolkutuksen kaikkialla, missä julistetaan joulun todellista sanomaa. Jeesuksella on tuotavana elämän lahja, jonka sisältö selviää joulun lapsen nimistä.

Sinulle, joka olet joutunut umpikujaan ja neuvottomuuteen. Hän haluaa saapua Ihmeellisenä Neuvonantajana. Sinulle, joka etsit

elämäsi myrskyn keskelle turvallisuutta. Hän tulee luoksesi Iankaikisena Isänä sulkeakseen sinut syliinsä. Elämän varjoisilla kujilla vaeltavia vastaan Kristus-lapsi tulee Väkevänä Jumalana, jolle mikään ei ole mahdotonta. Rauhan Ruhtinaana Jeesus saapuu niille, joiden pimeys on syntiä ja syyllisyyttä. Toivottomaan haaksirikoon ajautunut rauhaton sisin saa anteeksiantamuksen lääkettä, joka vie iloon ja rauhaan.

Syntien anteeksiantamus, rauha ja ilo eivät ole hurskasta sanahelinää tai kuviteltua valoa hölmöläisen säkissä, vaan totisinta totta sille, joka ei pelkää ottaa vastaan joulun lasta, Jeesusta Kristusta.

Marja Joukio

Lähimmäisyys on diakoniaa

Diakoniasta keskustellaan ja sen tehtävistä kysellään. Kysymyksiin pyrittiin löytämään vastauksia myös kirkon diakoniatyöskäytännöllä. Diakoniatyöskäytännöllä on kulkea vaikeuksissa olevan henkilön rinnalla. Jokainen seurakuntalainen on vastuussa lähimmäisestään.

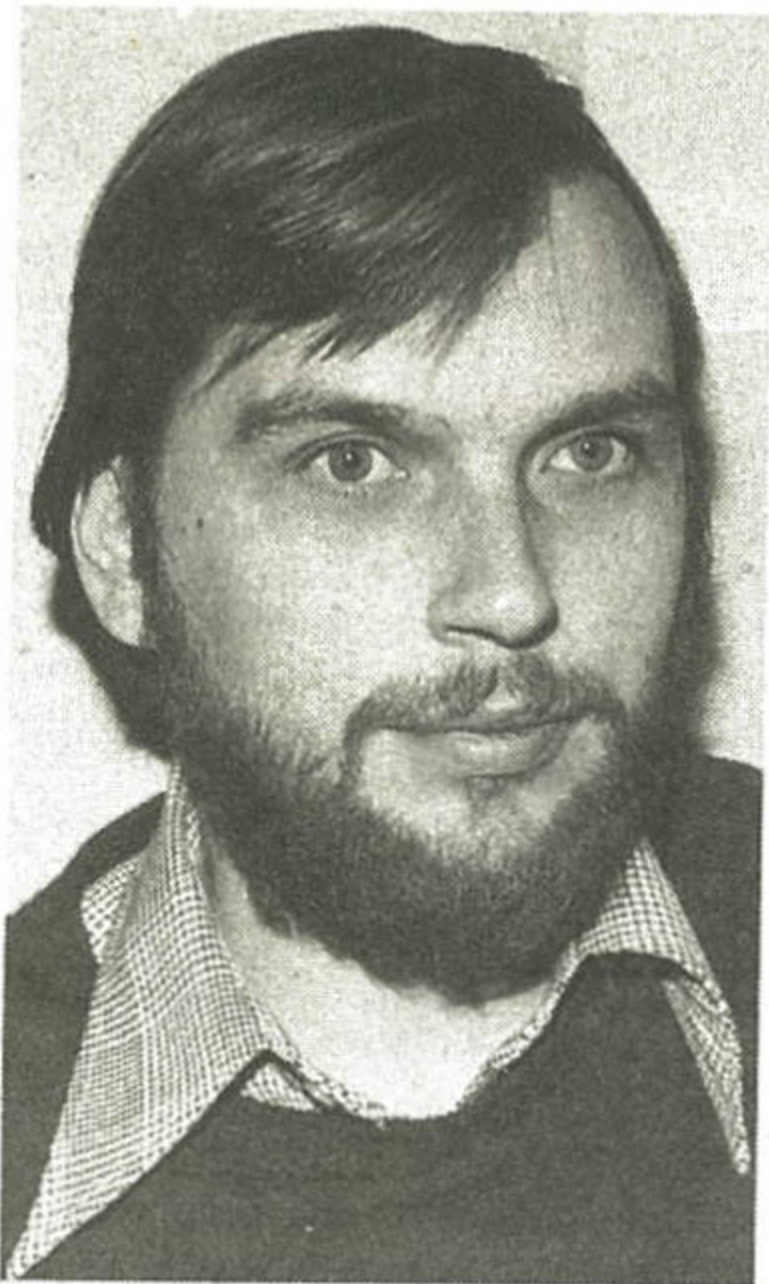
Diakonia on lähimmäisyyttä. Se on elämistä vaikeuksissa olevan ihmisen rinnalla. Samalla kun ihmisen elämä on sosiaalisesti ja taloudellisesti järjestettyä, ihmisen on toisaalta jätetty henkiseen tyhjiöön. Seurakunnan tehtävänä on kantaa vastuuta ihmisestä ja auttaa mahdollisuuksien mukaan. Diakonia muuttuu vastaamaan ihmisen todellisia tarpeita todellisissa elämäntilanteissa. Diakoniatyöskäytännöllä on yhä enemmän työkalu, jolla tehdään työtä. Konkreettisuus puuttuu. Terveyspalvelut eivät kuitenkaan ulotu yhtä tasaisesti kaikkial-

le, eivät edes Porissa. On seurakuntia, joissa seurakuntasisaren työ saattaa olla vielä suurelta osin sairaanhoitotyötä.

Diakoniatyöskäytännöllä arvostetaan joskus sen mukaan, miten paljon hän on liikkeellä. Painopiste on kuitenkin pysähtymisessä ja kuuntelemisessa. Seurakuntasisaret ovat valmiita tulemaan koteihin. Ihminen kaipaa usein vaikeuksien keskellä kolmatta osapuolta. Työntekijän tehtävä on ohjata vaikeuksissa olevaa ihmistä tilanteeseen, mutta toisaalta pysähtyä tilanteeseen mukaan. Valmiita vastauksia ei läheskään aina löydetä. Ristiriitatilanteissa eläminen ja tukeminen saattaa joskus riittää. Seurakunnan diakoniaa ovat myös perheneuvontatyö, Palvelevan Puhelimen toiminta, sairaalasielunhoito ja nuorisodiakonia. Porin seurakuntien palveluksessa on yhteensä 14 seurakuntasisarta, 3 diakoniaa ja 2 erityistyöntekijää. He kaikki tahtovat kuunnella ja auttaa.

Seurakunnan kirjasto uutta palvelua Länsi-Porissa

Kirkon alakerrassa oleva kirjasto syntyi kirkkoneuvoston aloitteesta. Naistalon toimikunta otti haasteen vastaan ja keräsi yhteensä 300 kirjaa pääomaksi. Vanhimmat kirjat ovat 1800-luvun alkupuolelta. Näihin voi tutustua vain kirjastos-
sa; muita voi lainata kotiin. Kirjavalikoima käsittää elämäntietoa syvään teologisiin mietelmiin. Kirjastosta saa myös hengellisen musiikin kasetteja. Nauhuri on myös lainattavissa, koska kaikki eivät omista soitinta. Kirjasto on avoinna joka sunnuntai joulunpalveluksen jälkeen.

Mikä asema musiikilla on nykyäikäisessä seurakuntatyössä?

Olen pohtinut tätä kysymystä kovasti ja monelta taholta löytämättä kuitenkaan tyhjää vastausta. Arvelenkin, ettei musiikin asema nykyisessä seurakuntatyössä olekaan oikein selkiintynyt ja juuri tästä johtuu paljon puhuttu kirkkomusiikkopula maamme monissa seurakunnissa.

Minkälaista musiikkia itse mielellään kuuntelet?

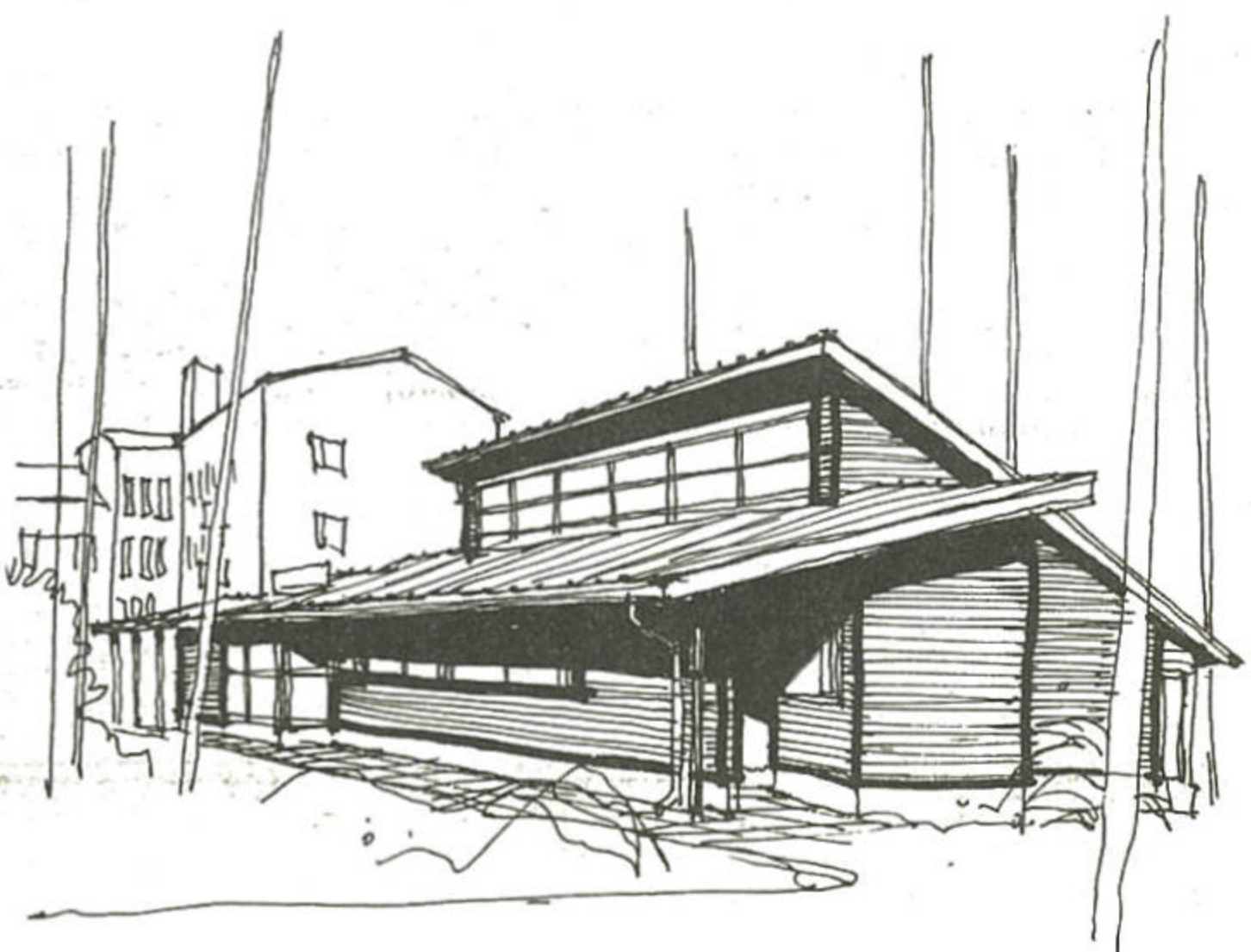
Silloin kun on aikaa todella kuunnella musiikkia, kuuntelen mieluiten suuria kirkkomusiikkiteoksia. Myös Sibeliuksen musiikista pidän kovasti, sekä tietysti kuuntelen mielelläni "omille" instrumenteilleni, uruille ja pianolle sävellettyä musiikkia.

Harrastavatko muut Laukolat musiikkia?

Jos muilla Laukoloilla tarkoitetaan perhettäni, vastaus on: kyllä harrastavat. Vaimoni on ammatiltaan musiikinopettaja, joten meillä molemmilla on samansuuntainen työ ja harrastus. Tyttäreni Aino (6 v.) aloitti innokkaasti piano-opinnot viime talvena. Sakari-poikani (2 v.) musiikin harrastus rajoittuu toistaiseksi yksinkertaisiin lastenlauluun.

Pitäisikö virret uusia?

Mielestäni virsiä ei pidä uusia, sensijaan virsikirjaa pitää kyllä uudistaa. Tästä asiasta on viime aikoina julkisuudessa esitetty niin paljon erilaisia mielipiteitä, etten rupea niitä tässä toistamaan. Oma toiveeni on, että uudistustyö suoritettaisiin varoen ja hyvää makua noudattaen, niin että uusi virsikirja voisi hyvin palvella mahdollisimman suurta kansanosaa.

Porin Diakonialaitoksen yhteydessä toimii nyt myös Hautaus- ja Kulkapalvelu. Uuden palvelumuodon tarkoituksena on auttaa kaikissa hautajaisiin liittyvissä asioissa. Toimistotilat ovat hallinto- ja talousrakennuksessa. Kuvassa oleva Diakonialaitoksen Martintalo taas luo viihtyisät puitteet hautajaisten ja muiden perhejuhlien pitopaikaksi.

Yhteisvastuu-keräys

Yhteisvastuu-keräys, joka suoritettiin tänä vuonna 27. kerran, tuotti 4.039.559,19 markkaa. Tulos on hieman yli 20 % suurempi kuin viime vuonna. Kilimanjaron sairaalan kurkku-, nenä- ja korvatautiin osaston rakentamiseen sekä lääkärin palkkaamiseen sinne on luovutettu 1.513.718 markkaa ja Kaunialan uuden sotavammassairaalan potilasvasteiden hankkimiseen 374.201 markkaa. Kotimaiseen avustustoimintaan hiippakuntien ja seurakuntien palveluelinten kautta käytetään keräysvaroja 1.484.111 markkaa.

Päätoimikunta esittää lämpimät kiitoksensa kaikille kerääjille ja lahjoittajille sekä niille, jotka ovat toimineet keräyksen hyväksi järjestely- ja tiedotustehtävissä.

Helsingissä lokakuun 22 päivänä 1976

Yhteisvastuu-keräyksen päätoimikunnan puolesta
Puheenjohtajat

Yrjö Sariola
Yrjö Sariola

Erkki Huurtamo
Erkki Huurtamo

Kerttu Saalasti
Kerttu Saalasti

Kauko Vanttinen
Kauko Vanttinen
keräysjohtaja

jalkapuu

Teljän seurakunnan kanttori-urkuri Jussi Laukola

Onko Pori musiikkikaupunki?

Jos musiikkikaupungilta edellytetään esim. seuraavia ominaisuuksia: runsasta musiikin harrastuneisuutta, vilkasta konserttitoimintaa, hyviä ja ajanmukaisia musiikin harjoitus- ja

esitystiloihin, tehokasta ja pätevää musiikkikasvatusta ja -opetusta sekä lapsille että aikuisille ja positiivista suhtautumista musiikkiin yleensä, täytyy todeta, että Porilla on paljon parantamisen varaa!

JOULUN ILOA

Pietniemen Reimarissa asuva Viljasen perhe viettää joulun perheen parissa. Siihen kuuluvat Tuija ja Esko Viljasen lisäksi 9-vuotias Juha ja 6-vuotias Anne. Viljaset sanovat että on turvallista pysyä tutuissa joulunviettotavoissa. Heille joulu on aina uusi ja odotettu tapahtuma, johon koko perhe valmistautuu huolella.

Uusi ja odotettu

Piparkakkujen leipominen on Tuija Viljasen mielestä ensimmäinen tehtävä joulunalusviikoilla. Herkullinen tuoksu täyttää silloin kodin. Joulukerkkuja on hankittava ja valmistettava itse monia lajeja vaikka yritämme joka kerta karsia turhat sortit pois. Ei kaikkea tarvita vaikka siltä tuntuu. Kaupungissa joutuu helposti ostohysterian valtaan, sanoi Tuija Viljanen.

Lapsista joulukalenterin avaaminen päivä päivältä tuntuu mukavalta ja vähän jännittävältäkin, koska malttamattomina kurkistellaan jo seuraaviakin päiviä. Salaperäisten lahjakääröjen ilmestyminen kätköpaikkoihin nostattaa lapsissa joulumielen ylimmilleen. Pitäisi ehtiä lasten kanssa mahdollisimman paljon askartelemaan ja tekemään joulua yhdessä. Lasten odotuksissa on oikeaa jouluihoa, sanoi Esko Viljanen, jonka äidin vakava sairaus varjostaa tätä joulua. Toissajouluna Tuija menetti isänsä. Joskus tuntuu vaikealta yhdistää tällainen suru iloon. Surua ei ole helppo torjua, eikä sitä tar-

"Joulu on iloa lapsosten ja kulkusten kilinää ..." Viljasen perheessä joulun valmistelut suoritetaan yhdessä. Tonttujen kiinnityspuuhissa ovat

vas. Juha, Anne, Tuija ja Esko Viljanen. Perinteinen joulunvietto on Viljasen mielestä turvallisuutta, yhteyttä ja odotusta.

vitse torjua. Ehkä joulu on rikkaampi ja antoisampi silloin, kun joulun todellinen sanoma paljastuu, totesi Esko Viljanen.

Aaton perinteisiin Viljasilla kuuluu joulutervehdysten vieminen aikaisin aamulla. Joskus he ovat olleet liikkeellä niin aikaisin, että

tervehdysten saajat ovat vielä nukuneet. Lapsena totuimme viettämään aattoa suurena perheenä, jossa oli sijaa myös jouluvieraille. Tämän koemme puutteena nykyisessä joulunvietossamme, sanoivat Viljaset. Myös hautausmaalla käynti kuuluu aaton ohjelmaan. Pi-

hapiiristä löydetyn kuusen koristelvat isä ja lapset yhdessä. Äidin puuhut keskittyvät keittiöön. Sau- nan jälkeen tuntuu juhlaa kun saa pukea pyhäpukineet ylle ja käydä jouluaterialle. Sitten avataan käävät, leikitään ja lauleskellaan. Jouluevankeliumi hiljentää

ajatukset ja lasten railakkaan menon ja muistuttaa pääasiasta. Me toivomme, että ihmisten joulun viettossa paljastuisi Jumalan rakkaus. Jouluiho ei saa riippua ulkoisista tekijöistä. Joulu on kuollut, jos ei tiedetä minkä vuoksi sitä vietetään, sanovat Viljaset.

Joulukirje yksinäiselle

Joulu tuo mieleen useimmille meistä lämpimän ihmisyyden: kodin, perheen, lapset, sukulaiset, läheiset. Silloin on hyvä olla yhdessä ja on helppo yhtyä joululaulun sanoihin: "Oi jospa ihmisellä ois joulu ainainen". Tällaista hyvän olon joulua toivon tänäkin vuonna. Kuitenkin mielessäni ovat myös ne ihmiset, jotka viettävät tätä joulua ensimmäistä kertaa yksinään ja joiden tunnelmaa värittää poissaolevan läheisen näkymätön mutta tuntuva läsnäolo. Tämä joulu on pelottanut jo pitkin syksyä, mielessä on ollut enemmän pelkoa kuin rauhoittumisen mahdollisuuksia. Ikävä ja suru värittävät tämän joulun tunnelmaa. Teillä on edessä elämän kriisi ja luopumiseen totuttautuminen: Sinulla, joka olet tänä vuonna menettänyt puolisoasi, lapsesi, vanhempasi tai ystäväsi. Näiden menetyksien kokeminen saat- taan nyt tuntua vievän elämänuskal-

luksesi ja tulevaisuuden toivosi. Terveystesikin on saattanut joutua vaakalaudalle muutoksen jälkeen. Monille teistä on yhteistä joulun yksinäisyys ja ihmettelevät miksi-kysymykset. Jos muilla näyttää olevan iloa, on teidän surunne kokeminen sitäkin syvempi ja kipeämpi. Suruanne en halua enkä voikaan ottaa pois. Tämän joulun suru kuuluu teidän ihmisenä elämiseen. Te saatte tuntea sitä syyl- listymättä kuitenkaan väärään joulun viettoon.

Kuitenkin jotain toivoa elämä- ne tulevaisuuteen uskoisin välittyvän joulun lapsen - ja pääsiäisen Herran-sanomasta. - Teille Jumalan Pojan syntymä merkitsee Jumalan läsnäolon tulemistä ihmisen jokapäiväisyyden ja vajaanmittai- suuden tasolle. Meitä kiusaavat monet miksi-kysymykset, omat syyttelymme ja häpeämme. Mutta pääsiäisenä sanotaan että ne kaik-

ki on pyyhitty pois. Omat hyvittä- vät tekemme saattavat useinkin johtua syylisyydentunteestamme. Kuitenkin Kristus sovitti meidän kaikkien syylisyytemme, niin että me saamme elää - tällaisina keskenteiköinä, heikkoina, ihmet- televinä, kyselevinä, epävarmoina mutta kuitenkin tuntevina ihmisi- nä. Teille syntyy vielä uusi elämän toivo, kun te jaatte surunne toisten ihmisten, lähimmäistenne kanssa. Purkakaa suruanne, ja katsotaan miltä ensi vuonna tuntuu.

Toivotan toiveikkuutta, joka nousee ylösnousemuksesta, ja joka päästää yksinäisyydestä jouluihoon ja yhteyteen.

Toivotan Jumalan lapseuteen luottamista ja Kristuksessa annettuun syntien anteeksiantamukseen uskosta, teille kaikille joka päivä, joulunakin.

Sakari Hartikainen
Sairaalapastori

Tervehdys sairaaloitten potilaille, vanhainkotien asukkaille, henkilökunnalle ja omaisille:

Monenlaisten ajallisten vaikeuksien keskelle koittaa sittenkin valkeus. Vapahtaja on syntynyt kaikille ihmisille, terveille ja sairaille. Joulu merkitsee kaikille ihmisille suurta juhlaa. Kerran Jeesus Kristus syntyi maailmaan yhdeksi kaltaisistamme, Ihmiseksi ja Ihmisen Pojaksi, vaikka olikin Jumala ja Jumalan Poika. Kuka ymmärtää Taivaallisen Isän suuren rakkauden syntistä ihmiskuntaa kohtaan? Me olimme ansiottomia ja poispoikenneita kaikki, kirkkautta vailla olevia, mutta Jumala rakasti meitä niin, että antoi oman ainokaisen Poikansa, että kuka ikinä uskoo häneen, hänellä olisi iankaikkinen elämä. Totisesti Jumala antoi suurimman lahjan ihmisille Pojassaan. Jumalan armolahja meille

on iankaikkinen elämä Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme. Jeesus tuli tuomaan vapautta, iloa, rauhaa, antamaan anteeksi syntisille ja tekemään heistä otollisia Jumalalle ja taivas- taan valtakunnan perillisiä. Saakoon Jeesus Kristus si- jaa jokaisen ihmisen sydä- messä, olipa hän terve tai sairas, elämän ehtoeseen jo ehtinyt tai keskellä elämän- tehtävänsä toimiva. Kiitos Jumalalle hänen sanomatto- masta armostaan meitä kaikkia maan ihmisiä kohtaan. Kiitos Taivaalliselle Isälle Vapahtajasta ja iha- nasta taivaan maasta, mihin meitä kaikkia kutsutaan kauneinta jouluvirttä vei- saamaan.

Jumalan siunaamaa jou- lujuhlaa toivottaen

Aino Porri

JA ODOTUSTA

Jokapäiväinen ilosanoma

Joulun sanoma on vaarassa hukkuu valmisteluihin ja joulu-krääsänsä. Kiireen ja hyöri-
nän keskellä on muistettava tärkein: Jeesuksen syntyminen. Ahlaisten Kellahdessa asuville Bertta ja Yrjö Harjulle joulun merkitsee jokapäiväistä ilosanomaa. Valmistaudumme tähän jouluun samoin kuin monesti aiemmin, mutta paljon vaatimattomammin kuin joskus lapsuudenkodissa.

Osallistumme joulukirkkoon, jos Kellahdesta tänäkin vuonna on kirkolle kuljetus. Joulunpyhinä on aikaa lukea joululehtiä ja muuta kirjallisuutta. Lau-lamme kahdestaan myös lapse-na opittuja joululauluja ja sy-vennymme niiden sanomaan. Joulun on iloinen asia, vakuutta-vat Yrjö ja Bertta Harju.

Lapsuusjoulun

Joulunherkut valmistettiin mi-nun kodissani huolella ja hyvis-sä ajoin ennen joulua. Siinä oli todellisen maalaisjouluun tun-tua, sanoo maanviljelijä Yrjö

Harju. Sisäänlämpiävissä sa-vusaunassa oli helppo valmis-taa sian kinkkua, maltaita ja li-vekalaa. Niiden tekoon tarvitiin taitoa ja aikaa. Aatonaatto oli varsinainen leipomispäivä. Limpun tuoksu toi joulun tu-paan.

Aaton puuhiin kuuluivat sau-nan lämmitys, joulukuusen tuonti sisälle ja kauralyhteen asettaminen lintujen iloksi. Jo syyskesällä oli otettu kauran-niiton aikana sitomia varastoon jouluksi. Aattona karja hoidet-tiin tavallista aikaisemmin, jot-ta päästiin ajoissa joulunviet-toon. Joulutateria sisälsi kink-kua, rosolia, kalaa, kaljaa, laatikoita ja riisistä tai ohrasta valmistettua puuroa. Kaikki perheenjäsenet aterioivat yh-dessä. Yrjö Harju kertoo, että hänen kodissaan tavallisesti äi-ti luki jouluevankeliumin ja sen jälkeen veisattiin jouluvirsiä. Lahjoja ei yleisesti annettu. Lapsille joulutunnelma laului-neen ja leikkeineen oli odotus-ten täyttymys, sanoi maanvilje-lijä Harju.

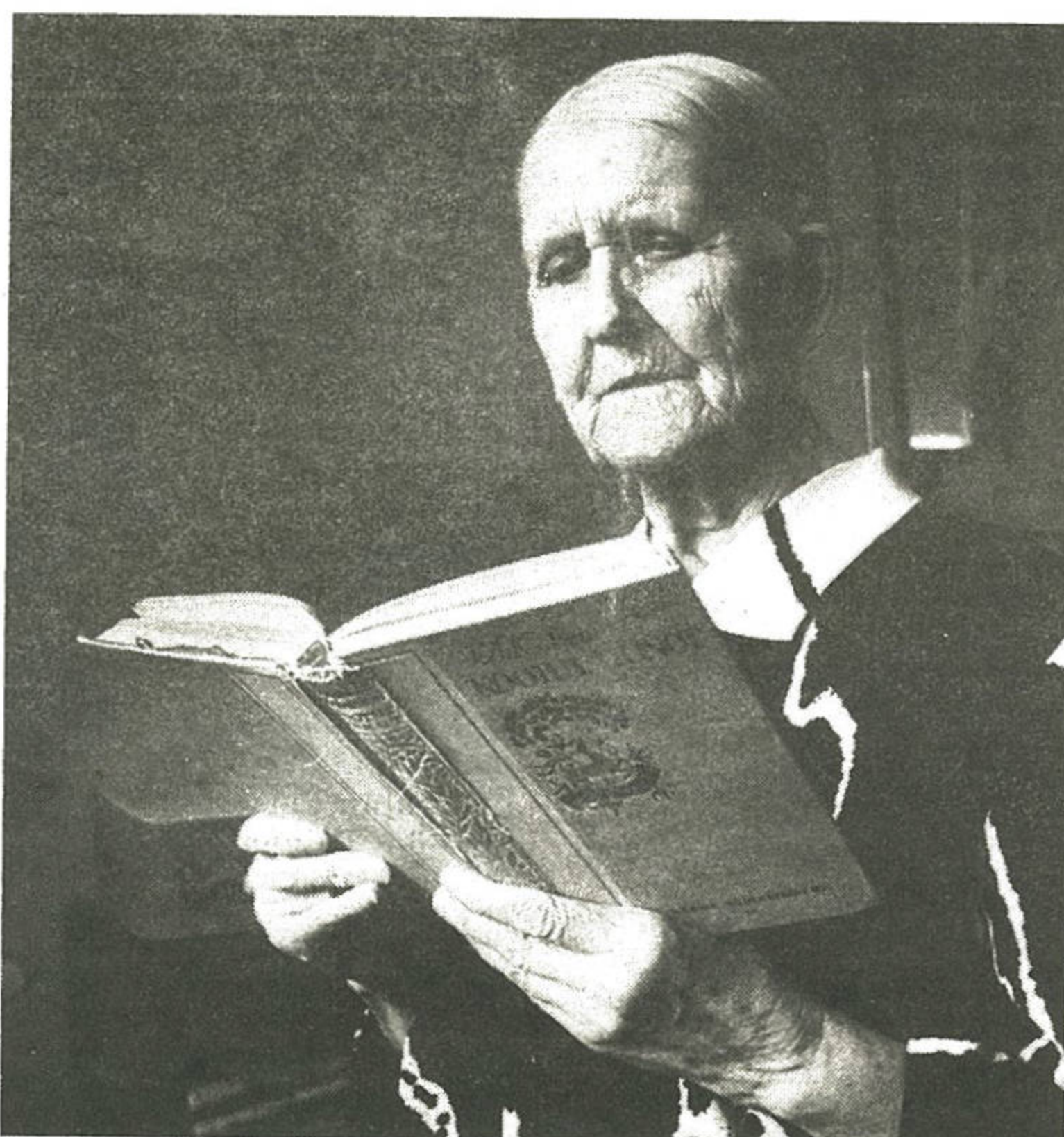

Todellista maalaisjouluun muistelivat kellahtelaiset Bertta ja Yrjö Harju. Heille joulun sanoma merkitsee ajankohtaista uutista vuoden jokaiselle päivälle.

Jouluna sairaalassa

Sairaalajoulun muistetaan. Se on myönteisesti erilainen kuin muut joulut. Sairaalassa joulun on rauhallinen, lämmin ja mie-linpainuva. Juhlamieli ja tun-nelma pyritään luomaan aidos-ti kaikkialle, jotta olo tuntuisi mahdollisimman kodikkaalta. Joulujuhla, television ja radion joulunohjelmat, kuusi, kynttilät, koristeet ja joulunherkut tuovat todellisen joulun tunnelman sairaa-lan asukkaille.

83-vuotias Paula Reunanen vietti vuosi sitten pitkän jakson sairaalan potilaana. Hänestä joulun ulkonaiset puitteet olivat viihtyisät. Joulutäh-tien, koristeiden ja kuusen avulla sairaala oli joulunainen. Joulujuhla oli aattona. Iloitsin erityisesti lääkärin ja sairaa-lapastorin mukanaolosta, ja tietysti ohjelmasta, muistelee Paula Reunanen sairaalajouluaan. Illalla potilashuoneessa keskustelimme joulusta ja sen merkityksestä – minusta tuntui pahalta valkoisten lakanoiden sisällä kun joulun lapsi joutui tyytymään vain majatalon kar-jasuojaan. Yksinäisyys, ero tu-tusta ympäristöstä, ei kuiten-kaan minua haitannut. Tänä joulunakin viihdyn mainiosti yksin, mutta aion siitä huoli-matta osallistua myös diako-nialaitoksen Honkalan van-

Diakonialaitoksen Honkalan vanhainkodissa asuva Paula Reunanen viihtyy parhaiten sanan ja runouden parissa.

hainkodin joulunviettoon. Jou-lujuhlaa varten olen jo harjoi-tellut runonkin, sanoi Paula

Reunanen. Hänelle Jumalan sa-na ja runous merkitsevät elä-mää ja viihtymistä.

Diakoniakeskuksen jouluvalmisteluja

Perinteiseen tapaan seurakun-tien diakoniakeskus järjestää jou-lukeräyksen vähäosaisten porilais-ten hyväksi 23. 11–22. 12. välise-nä aikana. JOULUKERÄYSKUL-MA on jälleen joulukuun 13. päi-västä lähtien Mikonk. 8:n ja Antin-katu 22:n kulmauksessa. Joen poh-joispuolella asuvat voivat viedä ta-varalahjoituksensa Ruosniemen kirkkoon, jossa ne ottaa vastaan diakoni Mikko Orjala. Näin on kai-killä porilaisilla mahdollisuus aut-taa lähimmäisiään. Jouluker-kulmaan toivomme hyvää, puh-ta ja käyttökelpoista vaatetava Erityisesti miesten puvuista ja gista on puute. Tavaralahjoitu-noudetaan tai otetaan vas-myös suoraan toimistoon, 14 107 tai 16 319. Jouluvalm-luihin osallistuu yhteensä parik-mentä henkilöä, sillä tänäkin v-na diakoniaopiston nuorin ki-on lupautunut tekemään paketi-

Diakoniakeskus toivottaa kaikille ystävilleen hyvää ja siunattua joulun odotusta!

Rauhaa sydämiin meidän Herramme syntymäjuh-lana ja Jumalan hyvän käden johdatusta alkavana vuonna

toivottaa Porin Naisten ja Tyttöjen Kristillinen Yhdistys

Sairaalapastori

Sakari Hartikainen on varminmin tavattavissa klo 10–11 työhuo-neessaan:

Keskussairaalassa: ma, ke ja to puh. 44 144/388
Kaupunginsairaalassa: ti ja pe, puh. 19 361/206.

Adventti- ja jouluaika Porin seurakunnissa

Keski-Pori

Kirkossa I adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, Hoosianna - 13 högmässä, Hosianna - 18 Keski-Porin kirkkokuoron adventtilaulajaiset. Itsenäisyyspäivänä klo 10 jumalanpalvelus, sotilasvala ja paraati - 3. adventtisunnuntaina 18 Mies-Laulun poikakuoron joulukonsertti - 4. adventtisunnuntaina keilo 18 kaupunginorkesteri ja Tampereen Händel-kuoro esittävät Beethovenin IX sinfonian.

Jouluaattona klo 16 suomenkielinen aattohartaus - 17 ruotsinkielinen aattohartaus.

Jouluaamuna klo 8 jumalanpalvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 perhekirkko - 18 iltakirkko.

Uudenvuodenaattona klo 23 vigilia.

□□□

Mikonkatu 8 A:n rukoushuoneessa 2. adventtisunnuntaina klo 12-15 jouluateria lähetyksen hyväksi - Itsenäisyyspäivänä lähetyksenyjaiset ja kansainvälisen grafiikan näyttely - Ti 7. 12. klo 13 hopeakerhon joulujuhla - 3. adventtisunnuntaina klo 13 pyhäkoulun joulujuhla - 18 nuorten joulujuhla -

To 16. 12. klo 13 katulähetyksen joulujuhla - 4. adventtisunnuntaina klo 14 kauneimmat joululaulut lähetyksen hyväksi - 18 kehitysvammaisten joulujuhla.

□□□

Ruosniemen kirkolla ti 14. 12. klo 13 eläkeläisten joulujuhla - 18 tyttökerhojen joulujuhla - 4. adventtisunnuntaina klo 12 jumalanpalvelus ja rippikoululaisten ehtoollinen - Jouluaamuna klo 10 jumalanpalvelus.

□□□

Toejoen rukoushuoneessa ke 8. 12. klo 12 joulumyyjäiset.

□□□

Pormestarinluodon seurakuntakodissa I adventtisunnuntaina klo 12 polioinvalidien joulujuhla - Ke 15. 12. klo 13 Pormestarinluodon ja Säveltäjänkadun hopeakerhojen yhteinen joulujuhla.

□□□

Lyttylän rukoushuoneessa to 16. 12. klo 13 Lyttylän ja Toejoen hopeakerhojen yhteinen joulujuhla.

□□□

Nuorten adventtiseurats la 27. 11. klo 19 Teljän kirkossa.

Teljä

Kirkossa I adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, kirkkokahvit ja seurats - 18 adventtivesper - 2. adventtisunnuntaina klo 10 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus - Itsenäisyyspäivänä klo 10 jumalanpalvelus, jonka jälkeen nuorten järj. myyjäiset - Pe 10. 12. klo 16 joulumyyjäiset Koivulasalissa - 3. adventtisunnuntaina klo 10 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus - 18 joulumusiikkia, Porin Naislaulajat ja Naislaulajien tyttökuoro - 4. adventtisunnuntaina klo 10 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus - 16 kauneimmat joululaulut lähetyksen hyväksi.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Jouluyönä klo 24 ehtoollisjumalanpalvelus.

Joulupäivänä klo 7 jumalanpalvelus - 20 joulumusiikkia.

Tapaninpäivänä klo 10 perhekirkko.

□□□

Väinölän kirkossa I adventtisunnuntaina klo 13 ehtoollisjumalanpalvelus - 2. adventtisunnuntaina klo 13 perhekirkko - 18 kauneimmat joululaulut lähetyksen hyväksi - 3. adventtisunnuntaina klo 13 konfirmaatio ja ehtoollisjumalan-

palvelus. - 4. adventtisunnuntaina klo 13 jumalanpalvelus.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Jouluaamuna klo 8 jumalanpalvelus.

□□□

Annankatu 29:n rukoushuoneessa la 11. 12. klo 10 joulumyyjäiset - Tapaninpäivänä klo 18 marttyyrien juhla.

□□□

Diakonialaitoksen Martintalo: Kts. erillinen ohjelma alla!

Länsi-Pori Reposaari

Kirkossa 1. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, kirkkokuoro - 19 adventtivesper - 2. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus - Itsenäisyyspäivänä klo 10 jumalanpalvelus ja lähetyksenyjaiset - 3. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus - 4. adventtisunnuntaina klo 10 perhekirkko, jonka jälkeen tyttö- ja poikakerholaisten sekä pyhäkoululaisten joulujuhla seurakuntasalissa - 19 joululaulujen iltä.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Jouluaamuna klo 8 jumalanpalvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Uudenvuodenaattona klo 19 aattohartaus.

□□□

Seurakuntasalissa 3. adventtisunnuntaina klo 18 seurakuntaväen joulujuhla - Tapaninpäivänä jumalanpalveluksen jälkeen "entisten nuorten" seurats.

Länsi-Porin entisten ja nykyisten nuorten

SEURAT

Tapaninpäivänä ehtoollisjumalanpalveluksen jälkeen Länsi-Porin kirkossa.

□□□

Lattomerén kirkossa 1. ja 3. adventtisunnuntaina klo 12 jumalanpalvelus.

Jouluaamuna klo 8 jumalanpalvelus.

□□□

Preiviikin seurakuntatalossa jouluaamuna klo 10 jumalanpalvelus.

Pihlava

Kirkossa 2. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus - Itsenäisyyspäivänä klo 11 jumalanpalvelus, nuorisosoittokunta - 3. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, jonka jälkeen vanhusten joulujuhla seurakuntasalissa - 4. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus - 18 kauneimmat joululaulut lähetyksen hyväksi.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus, kirkkokuoro.

Jouluaamuna klo 7 jumalanpalvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Uudenvuodenaattona klo 18 aattohartaus.

□□□

Kyläsaaren seurakuntatalossa 4. adventtisunnuntaina klo 13 vanhusten joulujuhla - Jouluaamuna klo 9 jumalanpalvelus, kirkkokuoro.

□□□

Mäntyluodon seurakuntakodissa 3. adventtisunnuntaina klo 14 vanhusten joulujuhla - Jouluaamuna klo 10 jumalanpalvelus.

Kirkossa I adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, Hoosianna - 18 kirkkokuoron sävelhartaus. Itsenäisyyspäivänä klo 10 jumalanpalvelus ja sepeleenlasku.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Jouluaamuna klo 8 jumalanpalvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Uudenvuodenaattona klo 23 ehtoohartaus.

□□□

Junnilassa to 9. 12. klo 18 merimieslähetyksenyjaiset - La 18. 12. klo 18 nuorten joulujuhla - 4. adventtisunnuntaina klo 13 vanhusten joulujuhla.

Ahlainen

Kirkossa I adventtisunnuntaina klo 10 perhekirkko - 2. adventtisunnuntaina 10 ehtoollisjumalanpalvelus - Itsenäisyyspäivänä klo 10 jumalanpalvelus ja sepeleenlasku - 3. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, jonka jälkeen lähetyksenyjaiset seurakuntakodissa - 19 kauneimmat joululaulut lähetyksen hyväksi - 4. adventtisunnuntaina 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Jouluaattona klo 16 aaton sävelhartaus.

Jouluaamuna klo 7 jumalanpalvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 jumalanpalvelus.

Itsenäisyyspäivänä klo 14 lähetyksenyjaiset Pastuskerin Kauko Säämäessä.

□□□

Diakonialaitoksen Martintalossa

1. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus, jonka jälkeen keskustelutuokio laitoksen ruokasalissa adventin aiheesta. Kirkkokahvi tai lounas (maksullinen).

Ensimmäisestä adventtisunnuntaista lähtien on Martintalossa nähtävänä myös taulu, jossa on mainittu merkittävien lahjoituksien Martintaloa tukenneiden nimet.

Jouluaattona klo 16 koko perheen iltapäivähetki.

Jouluaamuna klo 8 joulukirkko, jonka jälkeen laitoksen ruokasalissa joulukahvit (maksullinen).

Loppiaisillan hartaus klo 18.

Tässä hetkessä

Tässä hetkessä jolloinka työmiehen kova käsi toivottaa hyvän-joulunsa koneilleen ja työntää vieraanvaraisen rasvakannun hammasrattaisiin – tässä hetkessä on värähtävä odotus tehtaan kiviseiniin kuvastuu JOULUN LAPSIKUVA ja odottaa hyväksymistään tehtaansuutien hallelujaa-kitinänsä kun pakkanen on koristanut aidanvierukset tähdillä että oltais valmiina – Tässä hetkessä on hiljainen jono väsyneitä sydämiä matkalla BEETLEHEMIIN ostamaan krääsää muijalle ja mukuloille –

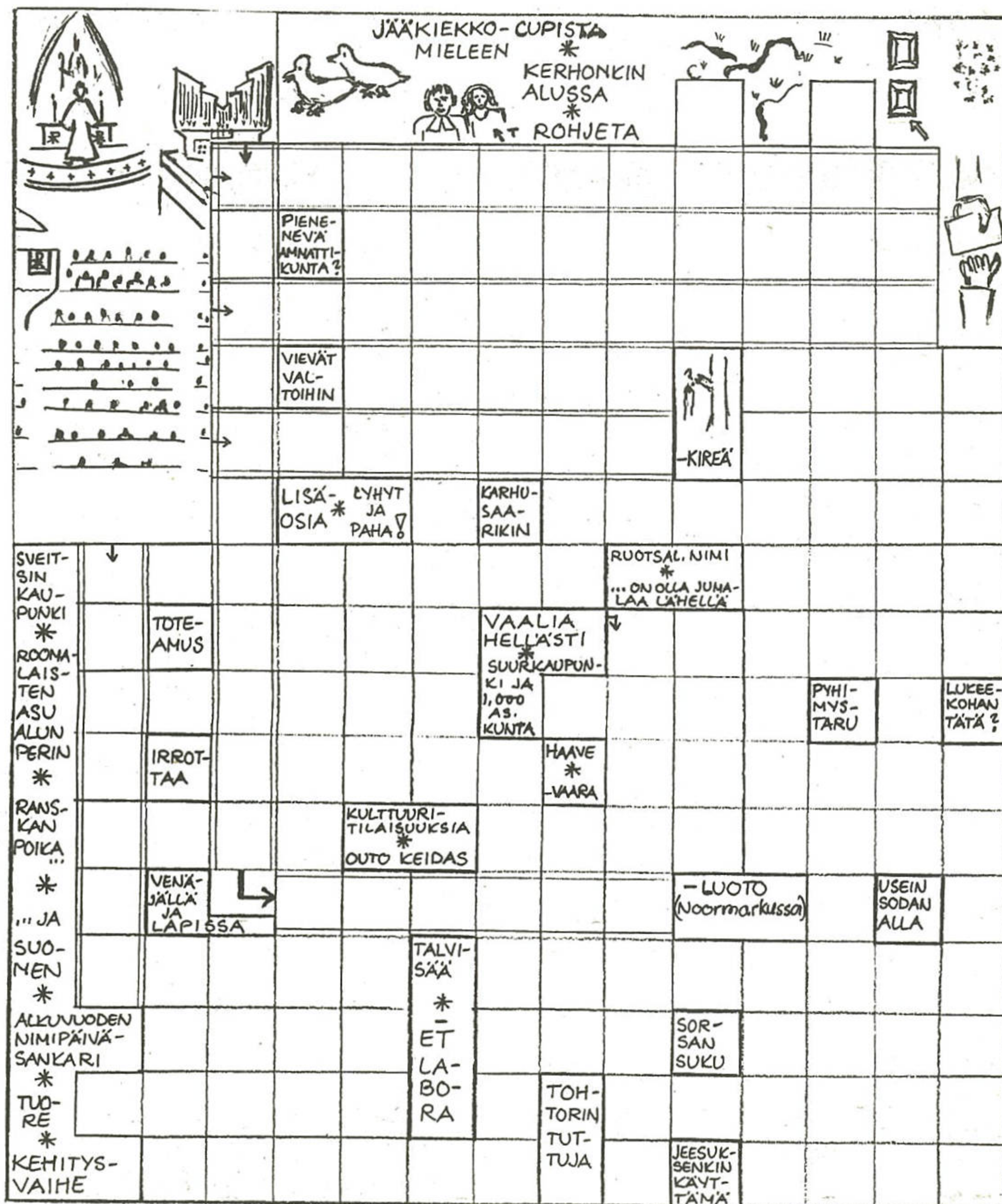
Ingrid Savolainen

Onko partio seurakunnan työmuoto??

Otsikon kysymys on aiheuttanut pohdintaa lukuisissa piireissä, ei vähiten seurakuntien päättävien elinten keskusteluissa. Partioatteen sisällöstä keskustellaan. Vastustajat ovat valmiita väittämään, ettei sisältö vastaa seurakunnan työlle asetettuja vaatimuksia. Partiohenkisten mielestä partiotoininta tulisi nähdä välttämättömänä seurakunnallisena nuorisotyömuotona.

Partio ja seurakunta kasvattavat nuorista tasapainoisia ihmisiä. Luononläheisyys, auttamishalu ja omatoimisuus ovat partiota parhaimmillaan. Ahlaisten Uksjärven alueella on eräleirialue, jossa viime kesänä pidettiin seurakuntien lippukuntien yhteinen Kamana76-leiri. Leirirakennelmista vastasi partiojohtaja Martti Aapasuo (edessä) johtama rakennusleiri.

Nimi: _____
Osoite: _____
Postinumero: _____

"Minä olen ikäväkseni muutaman kerran huomannut, että joillakin ihmisillä on se käsitys, ettei partio ole seurakuntien nuorisotoimintaa. Varmaan kummallakin – partiolla ja seurakunnalla – on omat ongelmansa siinä, kuinka pystytään politisoituvassa lapsi- ja nuorisotyössä saavuttamaan tunnustettu asema ei-politiittisena työmuotona. Minä ajattelen, että kun partiosta on kysymyksessä niin suuret asiat kuin nuorten ihmisten kasvattaminen, siinä tarvitaan sitä pyhän edessä olemista, mikä on olennaista kristitylle, tarvitaan niitä ihanteita ja tarvitaan tietysti rukousta. Minä en tarkoita sitä, että partiolaisten olisivat kristinuskon salakuljettajia. Tarkoiton, että ollakseen hyviä partioita, se nähdäkseni tarvitsee ensinnäkin pyhän edessä viipymistä, tarvitsee jaloja puhtaita ajatuksia, tarvitsee ihanteita ja tarvitsee myös rukousta."

Arkkipiispa Martti Simojoki
Partio-lehdelle 1974

Partiotyötä johtaa sivutoiminen partio-ohjaaja. Piispantarkastuksen yhteydessä arkkipiispamme totesi: "Älkää heittäkö pois partiotointia seurakunnista, kuten monet seurakunnat valitettavasti ovat tehneet." Partiotointia tulisi nähdä yhtenä välttämättömänä nuorisotyönä seurakunnissa. Partio on pitkäjänteistä, ohjelmoitua, luonnonläheistä ja ihmistä kasvattavaa toimintaa.

Jumalasta puhutaan ja Jumala puhuu. Parhaiten läheisyys koetaan juuri luonnon keskellä. Uskon määrän mittaaminen ei ole meidän asiamme. Me haluamme reipasta toimintaa. Seurakuntien päättäjät eivät tunne tarpeeksi hyvin partiota seurakunnalliseksi työmuodoksi. Me toivomme että yhteinen kirkkoneuvosto näkisi meidät aktiivisina seurakuntalaisina eikä "uskon salakuljettajina". Partiolaisten käytössä on tällä hetkellä korpilähtöalue Ahlaisten Uksjärven alueella. Aluetta pitäisi kehittää ja rakentaa sinne keittokatos, kellari ja sauna, mutta toisaalta säilyttää alue koskemattomana seurakuntalaisten leiri- ja virkistysalueena. Kaiken keskelle kohoa leirikirkko, jonka katon on taivas ja seinämaalauksina koskematon puusto. Meitä on vielä tällaisia. Martti Aapasuo.

Kirkkosanomien 1. kuvaristikko

Tehtävän ratkaisuaika päättyy joulukuun 31. päivänä 1976. Vastaukset Kirkkosanomien toimitukseen os. Läntinen Raatihuoneenkatu 3, 28101 PORI 10. Kuoreen tunnus "Kirkkosanomien kuvaristikko". Oikein vastanneiden kesken arvomme kolme 20 markan rahapalkintoa.

Pihlavan kirkkoon äänentoistolaitteet

Pihlavan kirkkoon on kuluneen syksyn aikana asennettu äänentoistolaitteet ja samalla huonokuuloisten kuulolaitteet on uusittu. Uudet kuulolaitteet eivät sido käyttäjää istumaan mihinkään tiettyyn penkkiin, vaan niillä voi kuunnella missä tahansa sekä kirkossa että myös seurakuntasalin puolella. Varrellinen kuulolaite on saatavissa käyttöön kirkon sakaristosta ja suntio opastaa laitteen käytössä. Myös henkilökohtaisilla kuulokkeilla on mahdollisuus tiettyä vipua säätämällä vastaanottaa vahvistimen kautta tuleva ohjelma.

Porissa toimivista lippukunnista neljällä on taustayhteisönään seurakunta, yhdellä lippukunnalla seurakunta on vain yksi taustayhteisöistä, kaksi lippukuntaa saa vuosittain pienen määrärahan seurakunnalta. Seurakuntien nuorisokeskuksen alaisena toimii myös partiotuomikunta, jossa on yksi edustaja jokaisesta lippukunnasta.

Palveleva puhelin
1 5 5 6 6
Päivystys joka yö
kello 21-06

LÄHETYS
KONGRESSI 77

Reissumiehen runoja ihmisen ahdistuksesta ja Jumalan rakkaudesta

Reissumiehen runoiksi sanoo porilainen poikatyönohjaaja **Pertti Laakkonen** tänä syksynä ilmestyneen runokirjansa sisältöä. "Kuin ruohonkorsi tuulenhengessä" on Laakkosen esikoisteos. Sen kirjoittamiseen kului miltei kolme vuotta, ja sitä kirjoittaessaan Pertti Laakkonen sanoo kirjoittaneensa itsensä sisään vapaaseen kristilliseen elämään.

Kirjan runojen tausta on hetken oivalluksessa, joka yhdistäen kaupunkimaisen elämänrytmin kiireen ja ahdistuksen sekä Jumalan Sanan kiteytyy tavallisenkin ihmisen tajuttaviksi runoiksi. Ne korostavat sitä, kuinka todellinen onni löytyy elättäessä yhteydessä Jumalaan. Se on luonnollinen ja vapaa tapa elää, Pertti Laakkonen sanoo.

— Ensin kirjoitin runoja sosiaalisista ja yhteiskunnallisista asioista, mutta sitten aloin kirjoittaa kristillisiä runoja. Toki näissäkin runoissa heijastuu yhteiskuntamme, mutta niissä on myös yhtymäkohta hengellisiin asioihin.

Pertti Laakkonen kertoo valmistelevansa kirjaansa melkein kolmen vuoden ajan. Loppujen lopuksi käsikirjoitus oli kuitenkin kirjoitettava miltei kokonaan uudelleen ennen kirjan painoon menoa.

— Runojen perustana on hetken oivallus tietyissä elämäntilanteissa, mutta runojen lopullinen muokaus kestää kauan. Runossa on jo-

kainen sana punnittava erikseen. Parhaat työrupeamat runojen kimpussa teen tavallisesti vasta myöhään illalla. Poikakerhoissa aika kuluu iltayhdeksään asti, ja sen jälkeen sitten kirjoittelen.

— Työni takia voi osallistua melko vähän. Porin työväenopiston kynäilypiiriin sentään olen silloin tällöin voinut mennä mukaan. Kun runoja alkoi syntyä, tuntui turhalla kirjoittaa niitä pöytälaatikkoon. Siksi etsin kustantajan apua, ja kirja hyväksyttiin julkaistavaksi. Uudelleen jouduin kirjoittamaan melko paljon, mutta kustantaja piti jatkuvasti yhteyttä ja tuki kirjoitustyössä, Pertti Laakkonen kertoi.

Runojen ryhmitys käy ilmi väliotsikoista, jotka edeltävät kutakin runosarjaa. Kolmannessa jaksossa, joka on otsikoitu "Kolme onttoa sanaa" puhun ihmisen rakkaudesta ja seuraavassa jaksossa puhutaan lapsesta, joka syntyessään on täynnä mahdollisuuksia. — Jaksoissa "saatanan verkkojen edessä rukoilen" puhun kristityn ihmisen ahdistuksesta. Seuraava jakso käsittelee kuolemaa ja sitä, miten Jeesus on voittanut kuoleman. Kirjan päätökseksi on "rakkauden ilmaistarjous", joka puhuu Jumalan rakkaudesta.

Itse kirjan nimi "Kuin ruohonkorsi tuulenhengessä" syntyi, kun Pertti Laakkonen kesämökillään katseli, kuinka tuuli puhalsi heinäkossaa. — Siitä tulivat mieleeni Jeesuksen sanat "Tuuli puhalttaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on hengestä syntynyt."

Runojen kirjoittamiseen vaikutti myös Pertti ja Seija Laakkosen esikoisen, Niko-pojan syntyminen.

— Kun Niko syntyi, tunsin, että nuoruus on ohi. Aloin pohtia aikuis-

suutta, etsin omaa identiteettiäni aikuisena. Moni kirjoittaa itsensä ulos joistakin tapahtumista, mutta minusta tuntuu, että kirjoitin itseni sisään aikuisuuteen ja vapaampaan kristilliseen elämään.

Pertti Laakkonen sanoo, ettei hän halua runokirjastaan huolimatta leimautua runoilijaksi. — Haluaisinkin seuraavaksi kokeilla proosan, esimerkiksi kristillisen poikakirjan kirjoittamista.

Onni on elämistä Jumalan yhteydessä

Pertti Laakkosen runot ovat kuin huutoja kerrostalojen keskeltä, ja samalla kuin ohjeita siitä, miten kaupunkimaisessa elämän-ympäristössä kiireen, paineiden, vihan ja rakkaudettomuuden keskelläkin voi löytää elämän onnen yhteydessä Jumalaan.

— Vain Jumalan yhteydessä eläminen on luonnollinen ja vapaa tapa elää. Vain tässä yhteydessä voi löytää elämäänsä turvallisuuden ja onnen. Jumala haluaa antaa meille elämän vapauden eikä meidän silloin — vapaina — tarvitse elää ympäristön aiheuttamissa paineissa elintasokilpailuineen.

— Kirja tuli minä-muotoon, vaikka puhunkin runoissa yleisistä asioista. Kirjassa runot on ryhmitelty, ja ryhmittelyllä on tarkka merkityksensä. Alkurunoissa puhun ihmisen stressistä ja ahdistuksesta, yksinäisyydestä ja katkeruudesta, mutta sitten siirryn Jumalan läsnäoloon elämässämme.

UUSI totto
TYTTÖJEN JA POIKIEN LENTU

Poikatyönohjaaja Pertti Laakkonen sanoo Niko-poikansa syntymän saaneen hänet kirjoittamaan itsensä aikuisuuteen ja vapaampaan kristilliseen elämään. Runot kertovat kaupunkimaisen elämän ihmiselle aiheuttamasta ahdistuksesta ja siitä, miten elämän onni löytyy yhteydessä Jumalaan.

**Porin ev.lut. seurakunnat
toivottavat
siunattua joulujuhlaa!**

Elämäni joululahja

Viime joulua en unohda. Sain silloin elämäni joululahjan, sain sairaanhoitaja Helena Väkiparta Miia-tyttärestään, joka ehätti syntymään viime jouluaattoiltaan Satakunnan Keskussairaalassa. Tänä jouluna Miia ottaa jo yksin ensimmäisiä askeliaan ja on hyvänä seurana kaksivuotiaalle Marikalle.

Miltä sairaalan joulu tuntui?

Aatto kului melko nopeasti ja huomaamattomasti ohitse, koska olin niin väsynyt synnytyksestä. Joulutunnelma löytyi kuitenkin myöhemmin illalla. Ennen sairaalaan lähtöäni ehdin tosin nauttia kodin joulutakin. Työni tähden olen jo aikaisemminkin viettänyt joulun sairaalassa. Sairaanhoitajan työssä oleminen jouluna on mielestäni hieno kokemus. Joulun valmistaminen toisille on antoisaa ja mielekästä, sanoi Helena Väkiparta.

Miten perhe suhtautui äidin poissaoloon?

Melko luontevasti. Mieheni ja pieni tyttäremme viettivät aattoiltaa aviopuolison kotona

ja odottelivat siellä viestiä sairaalasta. Omat ajatukseni viipyivät silti kodin joulussa, vaikka tiesin että siellä kaikki sujui oikein hyvin.

Mikä asia jouluevankeliumista tuntui läheisimmältä?

Tietysti Jeesuksen syntyminen. Minulle kerrottiin paljon myöhemmin miten meidän talossamme asuvat lapset olivat kerhotädille kertoneet Jeesusvauvan saapumisesta ihan omaan taloon.

Porin Kirkkosanomien

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu • 32.000 kpl • Jakelu postitse jokaiseen porilaiseen talouteen

Päätoimittaja
Jorma Pakkanen
Toimitussihteeri
Hannu Rasila
Toimituskunta
Paavo Yrjölä, Veli-Pekka Jarva, Helena Rosenblad, Salme Söderlin ja Raili Turtola
Toimituksen osoite Hallituskatu 9, 28100 PORI 10

Palveleva Puhelin

SINUA KUUNNELLAAN,
KANSSASI KESKUSTEL-
LAAN.

 15 566

KESKUSTELU ON
LUOTTAMUKSELLISTA.

 15 566

SINUN EI TARVITSE
ILMOITTAA NIMEÄSI.

 15 566

RAHA- JA ASUNTOAPUA
EI VOIDA JÄRJESTÄÄ.

Porin ev.lut. seurakunnat

Sairaanhoitaja Helena Väkiparta ja sylissä istuva vuoden vanha Miia-tyttönen viettivät vuosi sitten joulun sairaalassa.